

INGEZONDEN.

GROEPSVERGADERING DER SPECIALISTEN.

De vergadering van 19 Juni heeft een zeer belangrijke agenda, gezien de punten, die er op prijken. Of echter vruchtbare bespreking verwacht mag worden, om van doeltreffende besluiten maar niet te spreken, moet worden betwijfeld, daar iedere voorbereiding nuttig en absoluut noodig hiervoor ontbreekt. Geen der punten 4 tot en met 7 kunnen met kans op resultaten worden behandeld, nu geen enkel rapport aan de betrokken groepsverenigingen en afdelingen is voorgelegd, waarin de vraagstukken zijn uiteengezet en iets blijkt van de intenties, die de S. C. leiden bij het aan de orde stellen van deze punten.

Punt 4 en 7 betreffen belangrijke detailpunten van de specialistische ziekenfondspraktijk. Resultaten hierover kunnen echter pas mogelijk worden, wanneer de zeer uiteenlopende belangen der specialismes en specialisten ten opzichte van het ziekenfondswezen in het algemeen tot een overeenstemmende opvatting zijn gevoerd. Het is de S. C. bekend, dat ten opzichte van de vraag, of en in hoeverre het gewenscht moet worden geacht, dat de ziekenfondsen in hun arbeidsterrein de geheele specialistische hulp betrekken, de opvattingen nog lang niet overeenstemmen en het lijkt vrij praematuur thans detailpunten te willen regelen. De oude S. C. heeft weliswaar steeds de neiging vertoond om zich van de afwijkende meeningen, veelal gevolg van afwijkende toestanden, in sommige deelen des lands niets aan te trekken en het schijnt, dat de nieuwe-oude S. C. den zelfden weg wil bewandelen, doch een waarschuwing hiertegen is m. i. dan van pas.

Nog minder geschikt dan punt 4 en 7 om zonder voorafgaande rapporten, die een leidraad voor de besprekingen kunnen geven en de afgevaardigden met een uitspraak hunner verenigingen ter vergadering kunnen brengen, zijn dit de punten 5 en 6, beide zeker zeer belangrijke vragen. Het blijft waarlijk een raadsel, dat de S. C. op de eerste groepsvergadering na de reorganisatie der groepsbelangen in onze maatschappij de vraag aan de orde stelt of een Unie van Nederl. Specialisten Vereenigingen noodig en gewenscht is. Is niet de S. C. binnen de maatschappij eigenlijk het bestuursapparaat van een Unie van erkende Specialisten Vereenigingen plus de specialisten in de afdelingen? Gaat men niet — zie punt 3 der agenda — dit bestuur uitrusten met een bezoldigd ambtenaar, althans stelt de S. C. dit niet voor? In dit licht gezien kan de bedoeling van een Unie van erkende en niet erkende Specialisten Vereenigingen toch niet anders beteekenen, dan de stichting van een nieuwe organisatie voor de specialisten belangen buiten en in ieder geval los van de Maatschappij. Dat een dergelijke bedoeling van de S. C. wel heel vreemd aandoet, om geen ander woord te gebruiken, is m. i. duidelijk. Kan de S. C. zich niet vereenigen met de wijze, waarop na de reorganisatie de belangen der specialisten binnen de maatschappij kunnen worden behartigd, dan hadden haar leden geen nieuw mandaat moeten aanvaarden. (Bij de huisartsen schijnt iets dergelijks nagestreefd te worden, doch dit gaat ten minste niet uit van de nieuwe H. C., doch van het z.g.n. studie-comité en de oude H. C. heeft zich ten slotte niet op nieuw beschikbaar gesteld).

Nemen wij echter eens aan, dat de S. C. zulke belangrijke motieven voor de stichting van een Unie kan bijbrengen, dat hiertoe in een of meer keer besloten zou worden, dan moet men zich met dit vooruitzicht voor oogen toch wel twee maal bedenken, voordat men overgaat tot de aanstelling van een vast bezoldigd ambtenaar en de schepping van een ambtelijk bureau op kosten van de specialisten, wanneer diezelfde specialisten het straks wellicht noodig gaan oordeelen voor dezelfde belangen een andere organisatie te stichten, die het zeker ook niet zonder ambtelijk geleid bureau doen kan. Is het de S. C. ernst met dit punt 5, dan is het roekeloos en onlogisch om daaraan te doen voorafgaan de benoeming van een secretaris-penningmeester der S. C., zoals punt 3 van de agenda wil. Dit punt zelf wordt ons ook al zeer onvolledig opgediend, want voorstellen omtrent salaris-

en pensioenregeling hadden daarbij door de S. C. moeten zijn gevoegd. Misschien ben ik in zooverre voorbarig, dat zulke voorstellen de vereenigingen en afdeelingen nog voor den 19en Juni bereiken en misschien zelfs is dit het geval met rapporten over de verdere punten der agenda. Dan wil ik gaarne mijn critiek terugnemen. Tot zoolang echter mag ik de critiek op de leiding van de nieuwe-oude S. C. handhaven, omdat in deze leiding (?) zoo schrijnend tot uiting komt het gebrek aan werkelijkheidszin, dat in onze maatschappij van geneeskunst zoo vaak het geheele groote en veelal kostbare apparaat, waarover wij beschikken, tot onvruchtbaarheid doemt en waardoor wij het niet verder brengen dan voortdurend reorganiseeren zonder resultaten.

Leeuwarden, 16 Mei 1932.

M. VROMEN.

OPROEP VOOR TOEKOMSTIGE GEBRUIKERS DER INTERNATIONALE VITAMINE-STANDAARDEN.

De Permanente Standaardisatie-Commissie van den Volkenbond heeft in haar vergadering van Juni 1931 besloten tot het ter beschikking stellen van Internationale Vitamine-Standaarden en wel voor de vitamines A, B₁ (antineuritis-vitamine) en D. Met de wereldistributie van deze praeparaten, bereid volgens door de Commissie aangenomen methodes, heeft zich dr. H. H. DALE, National Institute for Medical Research, Hampstead, Londen, belast. Bovendien heeft zich in ieder land een Centraal Instituut bereid verklaard een voorraad der verschillende standaarden onder de vereischte voorzorgen te bewaren en onder de gebruikers in dat land te distribueeren. In Nederland zal deze bewaring en regelmatige distributie door het Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid, Sterrenbosch 1, Utrecht, geschieden.

De vitamine-standaarden te Londen zijn binnen enkele weken gereed voor verzending naar de centrale depôts. Om te weten hoe groot dit depôt in Nederland moet worden, wordt ieder, die van een of meer der Internationale Vitamine-Standaarden denkt gebruik te zullen maken, verzocht, dit aan ondergeteekende te berichten en zich om nadere inlichtingen tot hem te wenden.

P. A. MEERBURG,

*Directeur van het Centraal Laboratorium
voor de Volksgezondheid.*

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Een eldorado voor verpleegsters. De County Council van Londen heeft in zijn dienst 9 tot 10000 verpleegsters, die in de gelegenheid zijn op elk gebied der ziekenverpleging ondervinding op te doen, behalve de particuliere verpleging. Het aantal werkuren is verminderd tot 56 per week, waaronder het volgen van lessen wordt medegerekend, en zoo spoedig mogelijk zal het nog 2 uren minder worden. Een rustdag per week wordt gewaarborgd. In sommige van de 70 ziekenhuizen, die onder den Council staan, mogen de verpleegsters buiten de inrichting wonen. Zij krijgen als beginsalaris 65 P.St., en als zij op zichzelf wonen (dat doen 500 zusters) 90 P.St. Het schijnt, dat de aandrang tot het verpleegstersberoep in Engeland aan het verminderen is; althans men tracht daartoe aan te sporen door een geïllustreerde brochure, die, naar *The Lancet* van 14 Mei mededeelt, zelfs iets overdrijft, bijv. door de mededeeling, dat elke leerlingverpleegster een eigen, prettig gemeubelde kamer krijgt. Het blijkt, dat van de 4500 leerlingverpleegsters 3364 zoo gelukkig zijn, maar dat 307 in afgeschoten kamertjes wonen, en 529 geen afzonderlijk slaapvertrek hebben. Daarover is veel te doen geweest. De vrouwenbeweging heeft zich ermede bemoeid, en de oudere zusters hebben aan den County Council bericht, dat zij het niet zoo erg vonden. Het lijkt wel,